

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Pro Quinq[ua]gesima. Sermo.i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

ter, q̄ nec bona faciūt nec mala fugiūt; de/
tēti repiditate aut sensualitate aut trālū di/
lectioē. Alij q̄uis sciāt penas ifernī timen/
das desiderādūc celū. pieq̄ ch̄i passionē
desiderā: tñ cor h̄it iſipclū sine timore: s̄c
desiderio/sineylla pietate. Lū vo tales audi/
unt pbū: freqn̄ excitat ad deponēdū oēm
repiditatē: ad fugiēdū a petis: ad amplexā
das p̄utes: ad cōpacēdū ch̄o passō: ad
timēdas gehēne cruciat̄: ad desiderādū re/
gnū dī Qui ayt ait h̄ero, ad paulinū. H̄z
nescio qd latet̄ energie viue voc̄ act̄: t̄ in
aures discipli d̄ auctor̄, voce trāffusa for/
p̄sonat. Un̄ eschines cū Rhodi exularet:
t̄ legeret demosthenis oō quā aduersus
eū habuerat: mirātib⁹ cūct̄ atq̄ laudātib⁹
ait. Quid si audisset̄ ipaz bestiā: sua p̄ba
resonate. H̄c q̄pbū dei ē excitatiū. Pr̄ ex
h̄ qd h̄z. h̄. Dach. x. Qr p̄p̄dicationē iū
deslui qualuerūt alijs: t̄ hoies t̄ bestias t̄
muros ferreos penetrauerūt cū ipetu ruen/
tes ihostel. Scđo fornicat̄ d̄fēdēdo ab
ipugnatiōe vīez carnis t̄ demōis Eccl. xij.
Verba sapientiū q̄si stimuli ad erigēdū a ca/
sūt q̄si clavi i altū d̄fixi, ad retinēdū a casu/
petiō i pbū dei vocat̄ gladi⁹ spūs Eph.
vij. Gladiū spūs affu. qd ē pbū dei. Et. ij.
Dach. v. Armauit iudas suos nō clypei
balteq̄ munimie s̄z optis fmonib⁹. Un̄ t̄
vñs Dach. iiij. Scđo triāgulo sacre scrip/
ture repulit tres tentatiōes gñales Nota/
bit. ij. Psd. iiij. d̄ trib⁹ fortib⁹ q̄s p̄icas. r̄c.
Tertio fornicat̄ fructū p̄feredo. Nā vt
bi in euāg. Qui corde bono t̄ optio audiē/
tes pbū retinēt̄ fructū afferūt. Corde iquā
bono: p̄ idūstrīa naturalē: t̄ optio p̄ gr̄am.
Heb. xl. Optimū ē gr̄a stabilit̄e cor. Et
sic h̄i Dach. xij. Alt̄ ē fruc. xxx. alt̄. lx. alt/
us centesim⁹. Que differētia p̄ accipi q̄n/
tū ad differētia iacentiū/pficiētū t̄ pfe/
ctor̄. Il̄k̄ differētia iugator̄: viduitor̄
x̄gitar̄. Alt̄ ē dicam q̄pbū dī pfere fru/
ctū triplice. P̄ī est fruct⁹ gr̄e Act. x. Ad
huc loqnt̄ petro cecidit spūllanc. luḡ oēs
q̄ audiebat pbū. Scđo ē fruct⁹ opatiōis
mentor̄. Isa. lv. t̄ quo imber t̄ nix descē/
dit de celo. s̄z in. f. t̄ infudit eā. Et ger/
niare eā facit. r̄c. Sic erit pbū meū quod
egrediet̄ de ore meo. Terti⁹ ē fruct⁹ glie
Luc. xj. H̄ti q̄. audiuit pbū dei. Et q̄ me/
mōst tenere non p̄t q̄runt̄ alij dicētes

se inutilit̄ audire pbū dei. Sed audiāt̄ ta/
les, nō p̄pterea sibi ee inutile. Exemplū in/
Uita p̄. Quidā fr̄ ad senē dixit. Ecce ab/
ba freqn̄ interrogo fmoes: s̄z q̄cqd dixe/
rint nibil retineo. Erāt q̄t seni duo vasa
vacua t̄ dixit s̄iex ei Alcipe vñū ex ill̄ va/
sis t̄ mitte aquā: t̄ effunde: qd ita fec̄ sel' t̄
bis. Dic̄ senex: utrāq̄ vasā s̄i affer. Et di/
cit senex: Qd illoꝝ ē madid⁹: dixit fr̄: ybi
aquā misi. Lūc̄ dī senex. Sic ē b̄ aia fili q̄
freqn̄/audit̄ pbū dei. q̄nis etiā nibil reti/
neat tñ pl̄ mūdaſ t̄ madidaſ. Exemplū
alio sile ibi. Lūdā concreti q̄ statī verba
dei obliuīoī traderet/dedit senex calatū i/
mūdu, t̄ dīc ei: vade t̄ affer mihi calatū i/
mūdu plenū aq̄ font̄. Qd cū tētaret face/
re: sp̄ exibat aq̄ d̄ calato a fonte extracto.
Redij ḡ dices se inutilit̄ laborasse. Lūi p̄
et i aquā nō deculisti tñ calatū hūc mūdaſ
sti. Sic aut̄ ē de corde p̄ qd trāst̄ pbū dī/
p̄ ill̄ ei mūdaſ t̄ nō maneat. Jō. Joā. v.
Et q̄ audierund̄. Vn̄t.
Ert̄ ar. Aud. r̄c. Si ḡ spūalr moria
mini n̄ i putādū medico. Dicūt em/
iura. Euent̄ mortis nō dī i putari medico
q̄ diligēs fuit. ff. d̄ officio p̄si. Illicitas. h̄.
Sicuti. et sufficit diligētia adhibere quaz
pt. xlviij. dī. c. xl. Audire si qualescēs i ḡi
firmitate/respuat a medico expro medici
nā corroboratiū t̄ p̄seruatiū a futur̄: i/
firmitatib⁹ t̄ p̄icul̄ mortalib⁹: si recidivet i
guiore firmitatē t̄ moria: n̄ ē culpa medi/
ci. Exp̄d̄ p̄medicū doctorē v̄l̄ p̄dicatore: t̄
q̄ ifirmū qualescēt̄ p̄tōrē p̄ pbā p̄dica/
ta p̄uersū. Qui p̄dicator̄ dedit multa docu/
mēta p̄seruatiua a mūlo. Si p̄tenat t̄ reci/
diuet i p̄cm̄ t̄ moria morte culpe: et qd
p̄teri⁹ ē morte elna. nō ē culpa medici s̄z
doctor̄: q̄ ei dedit pbā sc̄tā q̄ s̄t̄ medicia sa/
lutar̄is aie: iō bñ dicebat saluator̄. Joā. v.
Verba q̄ ego loquo: spūs t̄ vita sunt.

Dio Quinq̄gesima.

Sermo. i.

Ece ascendi

P̄amus bieroslymā Luce. xvij.
Si ling. bo. lo. t̄ ang. cha. ait
n̄ ha. fa. sū velut es sonās aut cym. ti. Eel
habuero prop̄etiā: v̄scibī: nibil mūs p̄

p. 2

Dominica in Quinquagesima

dest. j. Lxx. xiiij. In his p̄bis oñdit ch̄a/ ritat̄ necessitate ad ascendendū in hierlm̄ celeste. qz vīc̄ sine ea nihil valer ad salutē. Nō declarat rā de actu oris qz cordis qz op̄is extoris. Prop̄ p̄misuz. Si linguis hoīm loqr. Propter sc̄m dī. Et si habue ro pp̄hetiā r̄c. Prop̄ terciū dī: et si distri buero r̄c. Greg. Nihil h̄z viriditas; ram? boni op̄is; si nō manet in radice charita/ sis. Ecce r̄c.

Prim⁹ ar. An possit hō mozi vt ascē/ dat i hierlm̄ celeste. Qz nō Quicūc⁹ ap̄d aliquē aliqd meret: p̄stituit eū sibi de bitorē. qz debitū est vt merces ip̄edat me renti. sed de⁹ nulli debitor ē Ro. xj. Quis p̄o dedit ei t retribuif̄ ei. igif̄ r̄c. Rūdet P̄bo. j. ii. q. xl. Reddere mercedē p̄ debi to est act⁹ iusticie. iusticia aut̄ eq̄ilitas qdā est: yr patet p̄ phum. v. Eth. In dēū aut̄ ī hoīem ī maxia ineq̄ilitas: iñfinitū enīz distat. et totū qd̄ est hoīi bonū a deo est. Vñ nō pōt ee hoīi ad dēū iusticia fīm ab soluta eq̄ilitate: sed fīm p̄portionē qndam: iñqntū. s. vterqz opat fīm modū suū. Do dus aut̄ et meiura p̄tūt̄ hūane a deo ē: et ideo meritū hoīi ap̄d dēū esse nō pōt nisi fīm p̄suppositionē diuie ordinatiōis: ita. s. vt id hō cōsequat̄ a deo p̄ suā opationē qz si mercedē: ad qd̄ ei de⁹ p̄tūt̄ opandi de⁹ purauit. Sicut res materialēs p̄ suos mor⁹ p̄sequunt id ad qd̄ sunt ordinatē. Nec ex hoc sequit̄ qz sic deus efficiat simpli debito: nob: sed sibypli: iñqntū debitus est vt sua ordiatio impleat. Hec tho. Pro fū damēto. Ois bona. Partio deo placēs est. Hac vītarē sapiebat Qui. i. li. fastoz. Dij p̄ta facta videt. Ad hoc aut̄ p̄cipue studē dū ē vt ei placeam⁹. Sene. Nunqz multis placeas studēdū sed q̄lib. Sz q̄rit An ex bonis r̄c. Dic r̄n. Ex q̄ cōclude q̄ q̄qd a deo recipim⁹ nō n̄ris meritis: sed diuie. p̄fūs benignitati attribuendū est. Nam qd̄ anobis h̄z possum⁹ cū ex nobis nō aliud q̄ nihil sum⁹. Gal. vi. Siquz se existimat aliqd ee cū nihil sit: ipse se seducit. Et te/ ste Greg. Lūcta statim in nihilum decide rent nisi man⁹ dei oipotens ea cōseruaret in esse. Omiseri p̄cōres atēdē t desiderer̄ h̄z vez t spāle esse. Lauete ne ab ipso q̄ est ipm̄ esse recesserit. Nam dī domin⁹. Osee. ix. Ue eis cum recessero ab eis. Re

linqt̄ aut̄ relinquentē se. Figura Iudic̄ plib̄ ca. Lū fili⁹ isrl̄ deo adh̄erebat p̄spe/ rabans. Ecōuerso aut̄ r̄c. Expone r̄c. Si tuo adh̄erebas p̄ple ch̄iane meritis t grā/ tis florebis: Iz hoc esse recogites a dei bo/ nitate. Si aut̄ dēū reliqz: mult̄ maledi/ ctionib̄ subiacebis. Deutero. xj. En. p̄p̄/ no vobis hodie benedictionem et maledi/ ctionem.

Secundus art. Ascensio ista vt loqū/ tur p̄ba themaz̄ habet fieri p̄ viam triū diez. de q̄ Ero. ij. Ibim⁹ p̄ viā triū diez in solitudinē vt imolemus deo n̄o. Isti tres dies sunt tres p̄siderationes ad bmoī ascensionem dispositivē.

Prima est p̄sideratio penal' p̄ungatoris.

Secondā p̄sideratio dñicalis passiois.

Tertia p̄sideratio triumphal' r̄surrectiois.

De p̄ma dī Apo. xxj. No intrabit in ea aliqd coinqnatū. De sc̄do Heb. z. Fidu/ ciā habem⁹ in introitū sancto p̄ in sangue ch̄ri.

De tertia Phil. ii. Qui reforma/ bit corp⁹ hūilitatis n̄re/configuratiō corpori claritat̄ sue. Isti aut̄ ascensio fit p̄ scalam Jacob. Gen. xxvij. Ubi ponam⁹ tria ges/ nera gradū: inferiores: medios: t supre/ mos. iuxta tres p̄siderationes pdictas. que erit in qnqzeluna t hebdomada pascali.

Circa p̄mū iuxta euangeliū hodie sunt spāles coliderationes ad p̄niā inductivē.

Prima dolorose recordatiois.

Secondā affectuose depacatiois.

Tertia gratiose illuminatiois.

In hoc aut̄ sermonē circa p̄mā/triplē di/ cem⁹ rōnem p̄pter quā fit mēto in evang.

de ch̄ri passioe. Prima ē: vt carnales de/ litias forti⁹ rep̄mam⁹. Sc̄da vt in qd̄ras

gesima labore p̄nie leui⁹ p̄feramus. Tercia est: vt vīcia t demones virili⁹ resistat̄ mus.

Prima igif̄ r̄c. Ber. v. Pudeat sub/ spinato capite mēbra fieri delicata.

Nam his trib⁹ dieb⁹ solēt mūclani carnalib⁹ val/ care delitijs i cibo t potu t hmoī.

Ad rep̄ mendā hmoī fatuitatē sancta mater ecclē/ sia ad memoriam reducit morē amarā ch̄il

vt sic erubescant qui ch̄ri dñi sui sanguine.

sunt redempti/carnalib⁹ vacare voluptati/ bus.

Sed heu multi ceci sunt t forte non

iuxta viam: quēadmodū cec⁹ de quo loq̄t̄

euangeliū: sedentes. sed lōge a salutē vias:

plus ventri seruentes q̄ redemptorū. D

Sermo. II.

quibus p̄bil. iij. Multi enim ambulant quod se pe dicebā vobis: nūc aut̄ flens dico inimi cos crucis ch̄i: quod̄ deus venter est t̄c. O p̄turpe est sic carnalē vivere. Habeat enim carnales delitiae in executione vilitate: in duratione breuitate: in exclusione grauitate. De p̄mo Arist. q̄. ethic. P̄t̄a incontinentie sunt maxie exprobribilia quod̄ sūt circa delectationes conuenientēs nobis et brutis. vñ per eas hō brutalis efficit. et Greg. vj. mo. P̄t̄a carnalia sūt maioris infamie. Descdō Greg. Mōmentaneū est qđ dele crat sed eternu qđ cruciat. De tertio Apo ca. xvij. Quantu se glorificauit et in delitib⁹ fuit tantu date ei tormentū luctu. et Boe cius. Tristes sunt voluptatū exit⁹. Se cunda rō: est; vt in. xl. laborē penitentie leuius p̄ferant̄ Heb. xij. Recogitate euz quod̄ talem aduersum seipm sustinuit contradictionem ut non fatigemini animis vestris deficientes. Tertia ut contrayictia et demones virilius resistant̄. j. Pe. iij. Ch̄i in carne passo et vos eadē cogitatione armamini. Ch̄i passio reco gitata deuote et contemplata animū fortificat et tentatio nes. Cassiodorus. Crux est victoria ch̄i/ p̄ditio diaboli. Et hoc facit p̄cipue nos in flammare ad amorem dei Berñ. Sup oia te reddit amabile bone ieu: calix quē bibisti opus redēptionis nře.

Tertius ar. Audit̄is t̄c. Pensate ergo quantā debem⁹ h̄ie charitatē fide litatēq̄ dño q̄ pro nobis mortuus t̄c. Nā dicat. xxij. q. v. Regib⁹ et p̄t̄ib⁹ fidē et reverentia exhibere tenemur. Si apud t̄c. Et si infidelitas obseruanda ē dño tpali: m̄to fons dño nřo ieu ch̄fo: p̄cipue nřo bñfa/ croi Nā et. l. dt. ff. de p̄hereditate. S. Sz. si dotarius donatorū naturaliter obligat: Multū ḡ obligamur ch̄risto q̄ sc nobis et p̄ nobis donavit. Notate si quis vestrum regiam offendat dignitatē sive maiestati et veniret filius regis ad eum dicens Amice scio q̄ fili⁹ mort. es/ s̄z volo mori. pte t̄c. vt sias heres regni mibi debiti. qn/ tū teneret ille filiu regis diligenter qntū ca uere deberet ne sibi displiceret. Expōne no tanto illud. Jo. iij. Diligamus dñm qm̄ ipse prior dilexit nos.

Sermo. q̄. p̄ Quinq̄gesima.

Fo. CXV

Ece ascendi

Mus t̄c. Charitas patiens est benigna est: non agit p̄peram: nō inflat: non est ambitiosa: non querit q̄ sua sunt t̄c. vñq̄ ibi: omnia sustinet. j. Lo. xiij. Ibi tangit vtilitatem charitatis p̄ quaz t̄c. Nam vīz ad pene tolerationē. Ad cuspe evitacionē. Ad boni operis executionem. Propter p̄mū dicit Charitas patiens est t̄c. Lai. vi. Fort̄ evit mors dilectio. Propter sc̄dm dicit. non agit p̄peram: non inflat t̄c. Prouerb. iiiij. Uniuersa delicta operit charitas. Propter tertii dicit: benigna ē: et gaudet p̄itati oia credit oia sperat Sap. vij. Venerunt aut̄ mibi oia bona p̄iter cu illa et innumerabilē honestas t̄c.

Ecce t̄c. Primus ar. An sine grā ex naturali bus possit aliq̄s facere meritū ascendendi hierosolymā. sic. Diuina libera litas excedit humana sed p̄t̄ hō apud hominē mereret etiā nūc habuerit grā suam: ḡ multo magis apud deum. Lon: ra Rho. vi. Gratia dei vita eterna. Ridet Tho. in. j. q. vi. Meritū hois est ex p̄or dinatione diuina. act⁹ autem cuiuslibz rei nō ordinat diuinit⁹ ad aliquid excedens p̄ portionem sui p̄ncipiū p̄ductiū: s̄z vita eterna excedit p̄portionē nature create. Ecce dicit etiā erit cognitionem et desideriū p̄m illud. j. Lo. ii. Oculis nō vidit nec auris t̄c. Jo natura creata nō p̄t̄ esse sufficiens p̄ncipiū productuum ac̄t̄ meritorij vite eternae nisi supadd. if dō. nū supnaturalē qđ sit grā. Est aut̄ et alia ratio. Pro statu corrupo est p̄t̄m dei offensiu et excludens avia eterna. p̄ter qđ null⁹ in p̄t̄o existens p̄ illā mereri nisi p̄us reconciliat̄ deo p̄t̄o dimissio: qđ nō sit sine grā. p̄t̄o ri ḡ nō debet vita sed mors. Ro. vi. Stipendia peccati mors. Hec tho. Pro fun. Euslibet bono op̄i suū dabit̄ p̄mū. Virgili⁹. Int̄a tū p̄mū magna feret mens q̄ sibi p̄scia recti est. et Senec. ad Lucil. Gilt⁹ prestat gaudiū secū. et Boeci⁹. Nunq̄ sine p̄mū virtutes. Sz q̄rit Utrum sine grā. Dic r̄n. Ex q̄ p̄clude q̄stū fugienda sūt p̄t̄a Eccl. xij. Quasi a facie colubri fuge peccatum t̄c. P̄t̄m ut venenū intoxicate aiaz et mortifi

p̄ 3